

ת"פ 47544/03/12 - זאהי גנאים, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 47544-03-12 מדינת ישראל נ' גנאים
תיק חיצוני: פמ"צ 823/12

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
המבקש	זאהי גנאים,
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לחישוב תקופת הפסילה.

במסגרת גזר הדין הושת על הנאשם, בין היתר, עונש פסילה מלהחזיק ברישיון למשך 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

נימוקי הבקשה

- המבקש שוחרר שחרור מוקדם ממאסרו ביום 14/2/14.
- המבקש טוען כי חשב שהפסילה תחושב מיום גזר הדין וכי עורך הדין שלו ידאג לפעול בשמו ויפקיד עבורו את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.
- לאחרונה פנה המבקש למשרד הרישוי בבקשה להנפיק לו רישיון נהיגה, אך הופתע לגלות כי רישונו לא הופקד וכי לא נעשה דבר בעניין הפקדת הרישיון בבית המשפט. המבקש סמך על עורך דינו דאז.
- לפיכך, מבוקש כי תקופת הפסילה תחושב החל מיום שחרורו ממאסר - 14/2/14.

תגובת המשיבה

- המשיבה מתנגדת לבקשה. המבקש היה מיוצג במהלך ההליך המשפטי ובדיון בו ניתן גזר הדין.
- המבקש לא פעל כמתחייב מהוראות הדין ומשכך אין לו להלין, אלא על עצמו.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

מהוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] עולה כי הכלל הוא שפסילת הרישיון תחל מיום מתן גזר הדין, בכפוף להוראה אחרת של בית המשפט. במקרה זה, נקבע בגזר הדין כי פסילת הרישיון תחל מיום שחרורו ממאסר.

אולם, לצורך חישוב תקופת הפסילה, לא תובא בחשבון התקופה שחלפה מהתקופה שנקבעה בגזר הדין ועד למסירת רשיון הנהיגה לרשות המוסמכת.

בתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, ישנן הוראות המשלימות את ההסדר האמור, ראה תקנות 556(א), 557.

אין לקבל את טענת המבקש לפיה, עורך הדין שלו היה צריך לפעול להפקדת הרישיון ושהוא סמך עליו.

החובה להפקדת הרישיון חלה על הנאשם והוא איננו יכול להעביר חובה זו על כתפי בא כוחו. חובה זו עולה מפורשות מהוראות הפקודה והתקנות וכפי נקבע בפסקי דין רבים של בית המשפט העליון (רע"פ 9237/99 מאיר נ' מ"י, בש"פ 2199/03 רונן מאיר נ' מ"י, בש"פ 10360/07 יוסף אהרון נ' מ"י).

על המבקש לפעול בעניין הפקדת רשיונו בהתאם להוראות פקודת התעבורה כמפורט לעיל.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ז, 08 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.